

FOAIA VOLUNTARULUI

REVISTĂ EDITATĂ DE GRUPUL DE VOLUNTARI DE LA GRUPUL ȘCOLAR DE CHIMIE INDUSTRIALĂ DIN OCNA MUREȘ

Acum...

Nu știu ce aș răspunde la întrebarea: *De ce elevii mei desfășoară acțiuni de voluntariat la Centrul Medico-Social pentru persoane vârstnice din Ocna Mureș și la Casa de copii patronată de Mănăstirea Dumbrava ?*

Aceasta nu e din cauza unui defect de comunicare sau pentru că nu am un management bun al activității de voluntariat din școala în care lucrez. Nu sufăr nici de timiditate sau de falsă modestie. Mă revoltă acțiunile făcute în stil pompieristic, doar pentru a pune de un salariu de merit sau de gradație de merit. Observ și eu cum bieții orfani și bătrâni au devenit o sursă de voturi, de gradații, apoi se așterne uitarea, până când...Parcă e un cerc !

Eu mă consider norocoasă, fiindcă niște pui de om au o inimă atât de mare, încât mai au energie și sentimente de a încânta pe cei de lângă noi, aflați la această oră departe de ceea ce noi uităm de multe ori că avem : cămin și familie.

Mărturisesc aceasta, fiindcă elevii voluntari au devenit performanți în această activitate. Aceasta se datorează și parteneriatelor cu ONG-ul *Împreună pentru comunitate* din Unirea I și Școala Generală din Unirea II. Să nu uităm de profesorii din echipă și de preoții Vladimir Beregoi și Bazil Popa, care i-au format.

Au trecut trei ani de când desfășurăm acțiuni de voluntariat. Iată o normalitate într-un univers școlar în care unii elevi suferă de boala că totul li se cuvine, în care munca nu există în dicționar, în care unele eleve renunță la școală pentru a merge în Spania, Italia *să facă bani mulți*, ignorând prețul pe care-l vor plăti toată viața.

Acum pot să spun, precum un profesor de modă veche : « Respectele mele, domnule elev voluntar ! » (M.E.U.)

CUPRINS

1. Acum... despre voluntariat
2. Vine, vine Moș Crăciun....!?
3. Ce ați mai citit ? De ce să mai citim ?
4. Proiectul *Zina cârții*
5. Părerea noastră...
6. Azi, 1 Decembrie
7. Talentele noastre

Nu uitați !

« Succesul apare numai atunci, când fiecare antrenament (al memoriei, al rezistenței fizice, al voinței și perseverenței îl duce pe om până la limita posibilităților sale. » V.H.

« Nu în timp ce se antrenează (se pregătește) este invidiat campionul, ci când primește medalia. » V.H.

« O armată de cerbi comandată de un leu este mai puternică decât o armată de lei comandată de un cerb. » V.H.

Vine! Vine... Vine? ...Moș Crăciun

...păi, îl mai așteptăm? Doar am mai crescut...și intrăm în Europa!

Peste tot în lume Crăciunul este, poate, cea mai importantă sărbătoare a anului. La noi, la români, Crăciunul miroase a cozonaci și sarmele, a nuci și mere. Familiile se reunesc în jurul bradului, a mesei îmbelșugate și sunt toți recunoscători pentru acest prilej de bucurie, de pace, de speranță, împărtășite alături de cei dragi. (Sau nu? Mai bine mergem cu amicii la un chef...ăăăla colindat!)

În colinde regăsim tradițiile și obiceiurile noastre vechi, dar și mesajul de iubire transmis de steaua care anunță nașterea Domnului. (Primiți cu colindul? Străiniiăștia care bat la ușă în toiu nopții pot fi foarte agasanți!)

Trebuie să regăsim emoția copilăriei, emoția unică și puternică a așteptării marelui eveniment, a venirii lui Moș Crăciun. De ce să nu credem? Este mai valoroasă iluzia inocentă a bătrânului care muncește tot anul pentru a aduce bucuria în sufletele tuturor, decât constatarea lucidă că în lumea asta fiecare luptă numai pentru sine, dintr-un egoism provocat sau autoeducat, sau dintr-un instinct de supraviețuire.

Brăduțul și luminile colorate tot te înveselesc, oricât de sceptic ai fi. Colindele pe care le auzi seara într-o alimentară goală, de la colț, tot te mai sensibilizează. Doar nu esti singur pe lume, câtă vreme mai ai familie, prieteni și credință! Parcă renaște speranța în omenire!

Crăciunul instaurează, până la urmă, în toate sufletele starea de sărbătoare! Este un fenomen care ține de magie. Într-o noapte din an ne gândim cu toții la același lucru, cu bucurie, cu nostalgie, cu speranță, cu tristețe sau chiar cu disperare. Asta ne unește, dincolo de granițele pe care le pun sufletul, opiniile, religia, limba, prejudecata, lumea.

Deci, să ne pregătim să întâmpinăm Crăciunul cu inimile deschise, cu brațele deschise, cu ușile deschise,...cu speranță! Să salvăm spiritul Crăciunului!

Prof. Moncea Ana –Maria

Iar despre cărți... Ce ați mai citit ?

De
ce
să
mai
citim
?

Un vechi cronicar spunea odată că nu este pe lume alta mai de folos și mai plăcută *zăbavă* în viața omului decât *cetitul cărților*. Dar ce mai cred tinerii noștri despre această afirmație ?

...este unul din marile adevăruri ale vieții. Cărțile sunt cuferele în care se țin învățăturile acumulate de oameni înțelepți sau nu, amintiri și informații folositoare, care te ajută uneori la prezicerea întâmplărilor înainte ca acestea să aibă loc. Ele sunt totodată o fântână în care ne putem arunca gândurile rele sau supărările și oaze de lumină și fericire pentru cei ce o caută.

*Din cărți pot fi alese învățăturile dorite, de aceea cronicarul spune că este cea mai de folos *zăbavă*. Trăind în minte cartea, aceasta devine una dintre cele mai plăcute amintiri care rămâne peste ani.*

(Mihai Gîngioveanu, clasa a XII-a A)

**DAR NU TOATĂ LUMEA
GÂNDEȘTE LA FEL...!!**

DIN PĂCATE !!!

...nu apreciez prea mult persoanele care își petrec prea mult timp citind cărți, pentru că părerea mea este că cetitul cărților este o pierdere de vreme..

(mulți, care sperăm să devină tot mai puțin)

Proiectul Ziua cărții

(prima impresie)

Inițiativa Inspectoratului Școlar este binevenită, în contextul în care, cum spune un profesor, *ușile bibliotecilor se deschid tot mai rar, pentru că e mai ușor să folosești telecomanda. Cărțile stau cuminiți în rafturi și nici măcar praful nu mai deranjează pe nimeni.* Tot mai puțini elevi citesc din proprie inițiativă. Găsesc alternative la lectură (vizionează filme, citesc rezumate sau comentarii gata făcute), iar când acestea nu există trag concluzia că, bineînțeles, cartea respectivă nici nu merită deschisă.

Activitățile propuse, care vor fi finalizate în 19 decembrie, au încercat să implice un număr cât mai mare de elevi și dascăli, să îi pună chiar pe elevi în situația de a încuraja lectura colegilor lor, odată ce au fost conștientizați cu privire la importanța ei pentru formarea propriei personalități.

Trebuie redescoperită plăcerea lecturii și valorificat caracterul său profund educativ.

(va urma)

CRĂCIUNUL NU ÎNSEAMNĂ DISTRUGEREA PĂDURILOR DE BRAD !!

Mulți oameni taie brazii din pădure pentru a-i împodobi de Crăciun. I-am întrebat pe voluntari ce părere au despre acest lucru ...

Nu sunt de acord, deoarece nu este bine să tăiem brazii, nu este bine să defrișăm pădurile, pentru

că ele sunt una din sursele noastre de oxigen și ne mențin un mediu înconjurător mai curat și mai sănătos.

(Alexandra Pavel)

Nu este corect față de natură, deoarece brazii ne oferă cea mai mare cantitate de oxigen.

(Melinda Băcilă)

Nu vreau ca pădurile să fie defrișate, pentru că ne oferă o sănătate mai bună.

(Alina Stoica)

Nu sunt de acord cu tăierea brazilor, pentru că iubesc natura.

(Ghișa Remus)

Azi, 1 DECEMBRIE,

ZIUA MARII UNIRI

Bunuri ca libertatea, demnitatea, dreptul de a urmări fericirea, de a călători după voia inimii ni se par astăzi lucruri firești, care ni se cuvin implicit, pentru care nu mai trebuie să luptăm. Dar cum ar fi să trăiești ca un străin în propria ta țară? Azi este de neconceput, pentru cei mai mulți, o asemenea situație. Situația preferată de imaginat este cum să pleci din țara ta, cât mai repede și cam oriunde

altundeva. S-a uitat sacrificiul care s-a făcut pentru ca țara să devină ce este astăzi: întreagă, frumoasă și bogată, în oameni, în locuri și în poezie. Ziua națională a României este cel mai bun prilej să rememorăm evenimentele dramatice, să revedem chipuri pline de mândria că, în sfârșit, s-au unit cu țara, că au fost acolo, că au participat, că și-au exprimat crezul și voința, în numele tuturor. Importanța momentului a fost atunci pe deplin conștientizată de participanții la Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia, iar evenimentele organizate azi încearcă să refacă atmosfera dominată de sentimentul național, de frăție și prietenie, de puternică emoție, de mândrie a apartenenței la acest popor și la această limbă. Trebuie să ne amintim de eforturile făcute de soldații pe câmpurile de luptă, ca și de țărani la plug pentru bunăstarea noastră, să nu minimalizăm ziua națională, să ne amintim că am dobândit calitatea de români prin sacrificiul altora, că nu s-a primit fără efort, iar recunoștința este sentimentul care trebuie trezit la viață împreună cu cel de mândrie națională. Dacă uităm ce sărbătorim azi, uităm ceea ce suntem, ignorăm ceea ce s-a înfăptuit cu sânge.

Printre mici și costiță, bere și vin cald, manele și muzică populară, să ne amintim că Marea Adunare de la Alba-Iulia rămâne un simbol al afirmării naționale, a alegerii poporului de a-și hotărî singur soarta. Democrația, libertatea, nu însemna atunci înlocuirea unui jug cu altul, ci asigurarea și contribuția tuturor la dezvoltarea țării și bunăstarea comună. Un mare poet spunea că românii sunt un popor nici mai bun, nici mai rău decât altele. Poate ar

trebui să nu ne mai negăm originile,
apartenența pentru câțiva euro și să
nu mai renunțăm atât de ușor la ceva
care ne reprezintă atât de profund ca
românismul.

(prof. Moncea Ana-Maria)

Talentele noastre

Tatăl meu

Tatăl meu, îți spun
acum

Pleacă repede la
drum

Și întoarce-te în țară

Că dorul greu mă
omoară!

Ai plecat în țări
străine

Să mă poți crește
pe mine.

Ești plecat de patru
ani

Printre străini
și dușmani.

Seara stau și mă
gândesc:

Când o să te mai
privesc?

Telefonul dacă sună

Vreau să-mi dai o
veste bună,

Să-mi spui tată,
bucuros,

Că te întorci
sănătos,

Că te-ntorci mâine
acasă

La copii și la
nevastă,

Că de la a ta plecare,

Mama liniște nu
are.

Toată ziua stă în
prag,
Așteptându-te cu
drag.

Pavel Alexandra, clasa a X-a A

De dragoste...câci...

...dragostea face
sufletul să vorbească
cu îngerii....
(Învățăturile lui Neagoe Basarab)

Îngerul

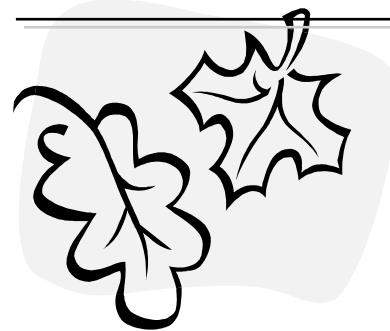
Parfumul unei flori
Te poartă-n amintiri.
O stea ce strălucește
Te-nvață ce nu știi.
Ușor , încet coboară
O rază de la cer :
E îngerul meu scump...
Vrea sa mă ia cu el !

E doar o fantezie
A unui copilăș,
Ce pe aceasta lume
De toți a fost uitat .
El vrea să fie-o
dată ...
In viață fericit ,
Iar îngerul îi dă
Ce și-a dorit mai
mult :
O rază de speranță,

Un zâmbet,...
Atât, nimic mai mult...

(Poiană Ioana, clasa a XII-a D)

printre vise

Îmi țin răsuflarea, dar simt

Cum te ascunzi sub mirosul

Unui trandafir...

Parfumul tău îmi înmoaie gândul,

Retrăiesc,din nou, trecutul...

Te simt mai aproape,

tot mai aproape.

Te ascunzi, nu înțelegi

că mi-e greu...

Dar nu vreau să te cred

încă o dată,

căci nu vreau să mă rănești

din nou.

Mă porți printre vise...furate !

Nu vreau să fiu iar cu tine !

Dar sufletul meu e nedrept,

mă face să mă pierd în iluzii !

Ce știi : că nu mai sfârșesc,

rămân din nou printre vise.

Și știi că acolo greșesc !

(Poiană Ioana, clasa a XII-a D)